ב"ה / טרה	TIME
הבלה	1:34:15 שיק ל-3:
אי	10:42
אבדרה	16:42-47:41
מאבדא	1:09:50
אע"פ	1:13:08
תקובע	1:21:46
ובא	1:23:38

הגה"ה כתב בספרים אבל (אמר) מקיף לא יהיב (ניקף) ליה אלא דמי רביעית.

וקשה דמנלן דיהיב ליה אפי' דמי רביעית דילמא לא יהיב ליה כלל וכן משמע בפ' כילד הרגל (ב"ק דף כ: ושם ד"ה טעמא) דקאמר טעמא (ו) לאיקף הא מקיף פטור ס"מ זה נהנה וזה לא חסר פטור, ודחי, שהני התם דל"ל לדידי סגי לי בנטירא בר זוזא, מיהו יש לדחות דה"ק לדידי סגי לי בנטירא בר זוזא הלכך פטור מלסייע לד' רוחות אבל רביעית יסייע דאין לך אדם שלא יסייע לרביעית שיהיה גדוך מאבדא רוחותיו: **ואי** לא דאילכא לך כרב הונא אליבא דר' יוסי. קלא היה נראה שלא להפחידו היה אומר כן מדלא קאמר "ואי לא, מגבינא לאפדנא מיך" אלא "מחינא לך בסילוראה דלא מבע דמא" ואע"ג דבלולב הגזול (סוכה דף לד: ושם ד"ה ונדרום) אמר שמואל להנהו דמזבני אסא לאשון זביניכון ואי לא דרשינן לכו כר' טרפון (בני מרבאו בה) ודחי דשם לגבי דבפ' הפקדון) דאמר (בני מרבאו בה) דבפ' הפקדון) דאמר (בני מרבאו בה) היה אומר כן, הכא נראה דהכי ס"ל כדפירש (רש"י) ועוד מדקאמר ליה "זיל פייסיה במאי דאיפייס" משמע דמן הדין היה לו יותר אם לא בשביל שכבר נתפייס: **ארבעה** לגלא כו'. לפירוש הקונטרס מהשאר"ה [הא] אין מרחמים בדין ו) **ועוד** דקאמר "סבר רבינא לסלוקי" משמע שטעה רבינא **ועוד** מה שייך כאן **הא** מטעמא אלי משום דאיירי ברבינא ורוניא לייתי נמי מטעמא דהמקבל (ב"מ דף קס:) "רוניא שתלא דרבינא הוא הוה עור כדאמרי" (מו"ק דף כו.) מאי דרגא עורא דגלא אומר ר"ת לזבן אדעא אמילרא דרבינא" הייו אמילר אותם שדות דאקפיה רבינא מארבע רוחות והיה רבינא מגרן מג' רוחות ורוניא מרוח אחת ואף על גב דאמר בהמקבל (ב"מ דף קח:) "הני תרבע בני מגרא דקדיש חד" מיני' הוא וזבן מאי דזבן זבן מ"מ סבר רבינא לסלוקי משום שהיה מגרן מג' לדדין ורוניא רק מרוח אחת ח"ל רב ספרא אמרי אינשי "ארבעה לגלא" פירוש לעור גדול צריך ליתן לעבדן ד' זוזי "וד' לגלגא" עור קטן כלומר צריך ליתן מן הקטן כמו מן הגדול שיש עורא בקטן כמו בגדול ה"נ מאי טעמא דינא דבר מגרא משום שיהיו כל שדותיו סמוכין שיוכל לחורשן בבת אחת ולכך הוא מגרן מרוח אחת כמו אחה מג' רוחות **ר"ר אבהו** פירש דהך ארבעה דזבן רוניא אמילרא דרבינא הייו אמגרא דאותן שדות שהיה רוניא אריס בהן כדאמרי' רוניא שתלא דרבינא הוה והא"ק ליה רב ספרא לרבינא אע"פ שאין לרוניא בגוף הקרקע כלום מכל מקום הואיל שהוא עובדן הרי הוא מגרן (ז) (כמו) דאמרי אינשי ארבעה לגלא נותנין ד' זוז על העור וכמו כן צריך ליתן לגלגא לאומן המעבד את העור: **מארבע** אמות ולמעלה אין מחייבין אותו אלא בחזקת שלא נתן. אחיי כגון דידעינן דקדם חד ואתריה לאבריה והיה מסרהב כדמשמע לישנא "אין מחייבין אותו" ולכך הוי בחזקת שלא נתן ול"ל להעמיד בשעשה חזית: **אע"פ** שלא נתן (ח) אתקרה מגלגלין עליו את הכל. אע"ג דזה נהנה וזה לא חסר פטור מ"מ כיון דגלי דעתיה דניחא ליה בהגבהה חייב, וכן משמע נמי בכילד הרגל (ב"ק דף כ: ושם) דקאמר טעמא דאליקף הא מקיף פטור ס"מ זה נהנה וזה לא חסר פטור ואפ"ה כשעמד ניקף חייב, כן נראה לי, אי נמי הכא זה חסר הוא שגורם לו שהגביה הכותל למעלה מד' אמות כדי שלא יהיה לו היזק ראיה בשום ענין ממנו: **הקובע** זמן לחבירו. אור"י דוקא קובע זמן אבל בסתם הלואה לא חשיב ליה תוך שלשים תוך זמנו: **ובא** בזמנו ואמר "פרעתיך תוך זמני" אינו נאמן. ונראה לי שיש עדים שחייב לו ויקבע לו זמן ואי לאו הכי ליהמניה שפרעו תוך זמן אמר "לא הלוית לי כלום" או "לא קבעת לי שום זמן" ולקמן מיבעי ליה אי לא דינו דהלוה אינו נאמן לומר פרעתי תוך זמני אבל לא קבע זמן הוי סתם הלואה דהוא נ"ל יום ובעה נאמן לומר פרעתי תוך ל'

מסורת הש"ס

א) [נעיל ב:] : ב) נ"ל ובא בזמנו . רש"ל : ג) שיין לעמוד הקודם : ד) [אכלוייי לשון הרמת קול כנ"ל רש"ל]: ה) ס"ת ל"ג ול"ג רק הוא הג"ה עד הס"ד . רש"ל : ו) [כדאיתא בכתובות פד.] :

הגהות הב"ח

(א) גמ' הכ לי לפי דמי קניס : (ב) שם בעלמא לאכלוייי בעיא כנ"ל ותיבת לאו ממחק : (ג) רש"י ד"ה פייסיה וכו' עוד לך מיאות להתפייס: (ד) ד"ה ארבעה לגלא וכו' רבינא היה ולוקח עורות ומותן עורות לעבדנין: (ה) בא"ד אותה שדה דעכשיו : (ו) תוס' ד"ה סג"ה וכו' דקאמר טעמא דגדר ניקף : (ז) ד"ה ארבעה וכו' סרי הוא מגרן כמוך דאמרי אינשי : (ח) ד"ה אע"פ שלא נתן עליו את התקרה מגלגלין וכו' טעמא דגדר ניקף :

מבנה

△ קושיות על הפת דף

מבנה (תוס' דף ארבעה)

△ קושיות על רת"י ארש"י

▭ רת"י

◇ פירושים על רת"י ולאברהם למעשה עם רוניא ורבינא "רוניא נבן אורעא אמיגרא..."

⬠ סימון לגדר קטר בין הקושיא לתשובה

* ובפירוש הקונטרוס לא רואים איזה טעות מצד הבינא

* ולא כלבן כדפירש"י. בפירוש הראשון "אני טאעתי..."

⊛ לפי רת"י

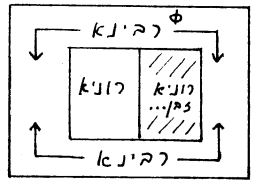

⊕ רבינא מקיף את רוניא מד' רוחות

** ובכך מודן למה מובא מעשה זה כאן - דהני הוא המשך מהמעשה הקודם שבו רבינא כבעל קרקעות סביב רוניא

* ובכך רואים הקשרות של רבינא וכן רואים התשובות לסברא לרבינא לא מקבלת רחמים דאאמת אין מרחמים בדין אלא מדיקר הדין אמר לו.

⊕ ע' מה רש"א - הקשר בין מעשה זה למעשה הקודם ורי"ל הוא שהיה לו שדה נבן הוא הוא בעל בעל מד' רוחות (וכפי שנראים הדברים מעשה זה קדם (בזמן) למעשה הקודם) ור' אברהם מסביר באופן אחר (לא משום רחמים) רוניא נתפס בעל מדר לא פחות מרבינא